

Dokument s plenarne sjednice

B9-0539/2021

19.10.2021

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen slijedom izjava Vijeća i Komisije

u skladu s člankom 132. stavkom 2. Poslovnika

o krizi vladavine prava u Poljskoj i nadređenosti prava EU-a
(2021/2935(RSP))

Ryszard Antoni Legutko, Mazaly Aguilar, Adam Bielan, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Ryszard Czarnecki, Margarita de la Pisa Carrión, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto, Anna Fotyga, Michiel Hoogeveen, Ladislav Ilčić, Patryk Jaki, Krzysztof Jurgiel, Karol Karski, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joanna Kopcińska, Zdzisław Krasnodębski, Elżbieta Kruk, Zbigniew Kuźmiuk, Beata Mazurek, Andżelika Anna Możdżanowska, Tomasz Piotr Poręba, Elżbieta Rafalska, Rob Rooker, Robert Roos, Bogdan Rzońca, Jacek Saryusz-Wolski, Raffaele Stancanelli, Beata Szydło, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Grzegorz Tobiszowski, Valdemar Tomaševski, Evžen Tošenovský, Witold Jan Waszczykowski, Jadwiga Wiśniewska, Jan Zahradil, Anna Zalewska, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
u ime Kluba zastupnika ECR-a

Rezolucija Europskog parlamenta o krizi vladavine prava u Poljskoj i nadređenosti prava EU-a (2021/2935(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 2., 5., 7. i 19. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),
 - uzimajući u obzir članak 132. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da je poljski Ustavni sud 7. listopada 2021. donio presudu u predmetu K 3/21 u kojoj se navodi da se određenim tumačenjima nekih odredbi UEU-a na način koji dovodi do nadređenosti međunarodnog prava nad poljskim Ustavom, vrhovnim zakonom Poljske, krši Ustav;
- B. budući da je 12. listopada 2021. presuda objavljena u poljskom službenom listu *Dziennik Ustaw*, čime je u poljskom pravnom sustavu postala obvezujuća;
- C. budući da je poljski Ustavni sud od 2005. u više navrata izjavio da nadređenost ustavnog prava nad drugim pravnim izvorima proizlazi izravno iz poljskog Ustava; budući da je te odluke Ustavni sud donosio u različitim sastavima, a njegovi članovi izabrani su iz svih političkih konfiguracija od vremena pristupanja Poljske EU-u;
- D. budući da je već 2005. Ustavni sud pod predsjedanjem suca Mareka Safjana utvrdio načelo da je „ustav najviši zakon Republike Poljske u odnosu na sve međunarodne sporazume koji je obvezuju, uključujući sporazume o prijenosu nadležnosti u određenim pitanjima” i da „ustav ima prvenstvo valjanosti i primjene na državnom području Poljske”¹;
- E. budući da je to načelo potvrđeno naknadnim odlukama Ustavnog suda, uključujući odluku od 19. prosinca 2006. (P 37/05) u kojoj je navedeno da je „Ustavni sud obvezan razumjeti svoj položaj na način da, u pitanjima od temeljne važnosti i sustavne prirode, zadrži stajalište ‚suda posljednje instance’ u odnosu na poljski Ustav”, kao i u presudi od 24. studenoga 2010. (K 32/09), u kojoj se navodi da „prijenos nadležnosti na EU ne smije narušavati načelo nadređenosti Ustava i ne smije kršiti odredbe Ustava”;
- F. budući da su ustavni sudovi raznih država članica EU-a u više navrata ispitivali ustavnost prava EU-a i u više navrata izjavili da nacionalni ustavi imaju prednost pred pravom EU-a; budući da su posebno njemački Savezni ustavni sud, talijanski Ustavni sud, češki Ustavni sud i danski Vrhovni sud zauzeli stajalište da pravo EU-a i aktivnosti Suda Europske unije podliježu nadzoru iz perspektive ustavnih normi, uključujući one kojima se definiraju granice nadležnosti koje određena država članica prenosi na EU;
1. ističe da je odluka poljskog Ustavnog suda od 7. listopada 2021. u skladu s ranijom sudskom praksom poljskog Ustavnog suda i mnogih drugih ustavnih sudova diljem

¹ Presuda od 11. svibnja 2005. u predmetu K 18/04.

Europe;

2. smatra da je Poljska poštovala obvezujuće norme prava EU-a u mjeri u kojoj su one utvrđene u područjima koja su Ugovorima formalno i izričito dodijeljena EU-u;
3. naglašava da presuda ne utječe ni na jedno područje u kojem EU ima nadležnosti, koje su izričito i doslovno dodijeljene u Ugovorima EU-a;
4. smatra da je ispitivanje usklađenosti prava EU-a s nacionalnim ustavima uobičajena praksa u Europi i da se samim time ograničava primjena načela nadređenosti prava EU-a u odnosu na nacionalno pravo;
5. ističe da njihov položaj u državama članicama ustavne sudove ovlašćuje i legitimizira kao „čuvare ustava” te da je u konačnici na ustavnom sudu da odluči o zakonitosti i primjenjivosti pravila na određenom području;
6. naglašava da u skladu s Ugovorima EU nije velesila, već savez suverenih država;
7. napominje da presude sudova drugih zemalja ne znače da je to početak puta prema napuštanju EU-a jer se takvim presudama samo naglašava nadređenost nacionalnih ustava u pitanjima u kojima države članice nisu EU-u dodijelile nadležnost;
8. žali zbog činjenice da njezini protivnici ponekad opisuju presudu kao dokaz želje Poljske da napusti EU;
9. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji, Vijeću te vladama i parlamentima država članica.